

Det vanlige arbeidet – lagt på alteret

Nedenfor følger en artikkel som Opus Deis prelat publiserte i det italienske tidsskriftet "Avvenire" i anledning avslutningen av den eukaristiske synoden.

08.11.2005

Den nylig avsluttede bispesynoden var meget spesiell. Det var Johannes Paul II som sammenkalte den, men hans etterfølger som fullførte den. Man kan se dette symbolsk, som en forbindelse mellom de to pontifikatene. Det er også verd å

legge merke til at denne synoden hadde nettopp Eukaristien som emne, Eukaristien som er kilden Kirken henter sin enhet fra.

Benedikt XVI ba ved begynnelsen av møtet alle deltakerne om å studere hvordan vi skulle kunne gjøre enheten mellom den hellige messen og de kristnes hverdagsliv sterkere, for å hindre at de utvikler seg som to områder uten forbindelse med hverandre. Derfor besto en del av arbeidet i disse dagene i å søke etter konkrete svar på hvordan man skulle kunne hjelpe de kristne til å forstå at Eukaristien burde ha innflytelse på hverdagslivet.

Når det gjelder messefeiringen burde det eukaristiske offer feires på en så fullkommen måte som mulig, siden dets mottaker er Gud selv. Hver menneskelig handling som utføres med kjærlighet, utsøkt i hver minste detalj og med fin følelse, er noe som

gleder dem som tar imot den og viser hen til den andres respekt og medmenneskelighet. Måtte derfor den gave vi gir Gud være enda mer fullkommen, og mange av de forslag som ble formulert under synoden har handlet om hvordan vi skal få dem til å bli det.

Når prester og lekfolk feirer eller deltar i den hellige messe bør de ha i seg den sanne fromhet, en læremessig trofasthet, og opptre på en kjærlig, oppmerksom måte, full av hellig lidenskap. I Eukaristien, der tid og evighet møtes, gir Kristus sitt liv til faderen og på nytt til oss, menneskene. Det er da selvsagt at vi svarer tilbake på denne gaven med all den kjærlighet vi har i oss. Gud ber oss ikke bare om en ytre handling, men håper fremfor alt at vi skal gi ham vår kjærlighet. Det er bare slik gaven kan blir fullkommen og behage Gud.

Men nærværet av Eukaristien i den kristnes liv begrenser seg ikke til messens opphøyde øyeblikk. Vi kan også frembære til alteret våre hverdagslige handlinger og hele dagen i våre hverdagslige begivenheter søker etter det som kan ha å gjøre med den eukaristiske Gud. Hvert ærlig utførte arbeid kan være et middel til åndelig å bli forent med Kristi hellige messeoffer. Hvis vi ofrer til Gud våre hverdagslige hendelser kommer Eukaristien til å bli forvandlet til høydepunktet og kilden for vår eksistens. Disse ideene ble gjentatt på mange forskjellige måter under synoden og alle var enige om at Kristus har villet gi den hellige messen som et middel til frelse for sine brødre, menneskene.

Det er dette jeg har kommet frem til under synoden, og det har fått meg til å tenke ut tre områder der den kristne kan bidra til at hele Kirken blomstrer mer og mer i sitt

eukaristiske liv. Det første gjelder oss prester: vi bør feire Eukaristien på en så fintfølende måte som mulig. Vi bør med andre ord kultivere *ars celebrandi* – måten å feire messen på og passe på at liturgiens skjønnhet og dybde kommer frem, den som er til for Guds ære og til vår oppbyggelse. For det andre er det nødvendig å passe på at de kristne lærer å be, forfiner *ars orandi*, som Johannes Paul II snakket om i anledning 2000-årsjubileet. For det tredje trenger vi også å gjenoppdage de sterke bånd som finnes mellom den hellige messen og vårt hverdagsliv. La oss mer og mer i *ars vivendi* – levemåten – lære oss å tilbringe våre dager i åndelig forening med den eukaristiske Jesus og på en slik måte i hverdagslivet oppdage en ny horisont, den som finnes i storheten i møtet med Gud.

Den hellige far kommer til å gå gjennom synodefedrenes forslag,

vurdere dem og ta de beslutninger som han synes er passende. Men allerede nå merker vi synodens positive virkninger. Vi biskoper som deltok kjenner allerede hvordan vi har fordypet oss i Eukaristiens skatt. I den ”finnes nemlig alle Kirkens åndelige goder, dvs. Kristus selv, han som er vårt påskelam og vårt levende brød” (Presbyterorum ordinis, nr. 5). Jeg håper inderlig at stadig flere mennesker innser dette og at fruktene kommer til å vise seg i mange katolikkers kristne praksis, spesielt i at de ofte deltar i den hellige messe. Jeg håper at etter arbeidet og bønnen som vi har utført i disse dagene, kommer vi til å være med på en ny nåderik tid for vår Kirke.

+ Javier Echevarría

Opus Deis prelat

pdf | dokument generert automatisk fra
[https://dev.opusdei.org/nb-no/article/
det-vanlige-arbeidet-lagt-pa-alteret/](https://dev.opusdei.org/nb-no/article/det-vanlige-arbeidet-lagt-pa-alteret/)
(12.08.2025)